

สภาพ ความต้องการจำเป็น และแนวทางพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ
Situations, Needs, and Guidelines for Developing the Professional Learning
Communities in the Schools under Amnat Charoen Primary Educational Service
Area Office

มงคล วงษ์ไชยา ทศนา ประสานตรี และสุมาลี ศรีพุทธรินทร์
Mongkol Wongchaiya, Tatsana Prasantree, and Sumalee Sriputtarin

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม
Faculty of Education, Nakhon Phanom University
E-mail: 646105110617@npu.ac.th

Received: January 20, 2023; Revised: March 4, 2023; Accepted: March 5, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ 2) ประเมินความต้องการจำเป็น 3) พัฒนาแนวทางพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ ตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 80 คน และผู้สอน จำนวน 245 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ร้อยละของบุญชม ศรีสะอาด ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวน 4 ฉบับ คือ 1) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .52-.84 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .96 2) แบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .46-.71 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .98 3) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและ 4) แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้ง 4 ฉบับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อทุกฉบับ สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{Modified})

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
2. ผลการประเมินความต้องการจำเป็นของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงานมีค่าเท่ากับ 0.242 ด้านการสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงานและด้านการปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกันมีค่าเท่ากับ 0.229
3. แนวทางการพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีค่าเท่ากับ 0.205 มีผลการประเมินแนวทางพัฒนาโดยรวมพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: สภาพปัจจุบันและพึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น แนวทางพัฒนาการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

Abstract

The objectives of this research were 1) to study current and desirable situations, 2) to evaluate the needs, and 3) to develop guidelines for developing the professional learning communities in the schools under Amnat Charoen Primary Educational Service Area Office. The samples were 80 school administrators and 245 teachers. They were randomized by stratified random sampling. The sample size was determined by the percentage criterion of Boonchom Srisa-Ard. The research instruments used in this research were four forms: 1) a questionnaire asking for the current situations of the professional learning communities with the discrimination of each item between .52-.84 and the reliability of the whole questionnaire of .96, 2) a questionnaire asking for the desirable situations of the professional learning communities with the discrimination of each item between .46-.71 and the reliability of the whole questionnaire of .98, 3) a structured-interview form, and 4) an evaluation form used to evaluate the appropriateness and the possibility of the guidelines for developing the professional learning communities. The research instruments of the four forms had the Index of Item Objective Congruence (IOC) of 1.00 of all items of all forms. The statistics used were percentage, mean, standard deviation, and the Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}).

The research findings were as follows.

1. The current situations of the professional learning communities in the overall were at a high level and the desirable situations of the professional learning communities in the overall were at the highest level.
2. The findings of the evaluation of the needs of the professional learning communities showed that the top three highest mean scores were that the opening to accept the comments of the implementation was 0.242, the conversation focusing on the reflection of the findings of the implementation and the implementation having the same goals were 0.229.
3. The guidelines for developing the professional learning communities were 0.205. The findings of the evaluation showed that the guidelines for developing in the overall were appropriate at the highest level and possible at the highest level.

Keywords: Current and Desirable Situations, Needs, Guidelines for Developing the Professional Learning Communities

บทนำ

การพัฒนาประเทศให้เจริญในกระแสโลกาภิวัตน์จำเป็นต้องพัฒนาทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 มุ่งสู่สังคมแห่งการเรียนรู้และสังคมแห่งภูมิปัญญาการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง เท่าทันสังคมโลกควบคู่กับสังคมข้อมูลข่าวสาร ความสามารถของมนุษย์ยุคใหม่ เนื่องจากสังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่ไร้พรมแดน การศึกษาจึงถือได้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญที่พัฒนาคนเพื่อเตรียมความพร้อมตั้งอยู่บนพื้นฐานของคุณค่าที่แท้จริงของความเป็นมนุษย์ (วิจารณ์ พานิช, 2555) ปัญหาในการบริหารสถานศึกษาหลักนั้นมาจาก บทบาทของผู้บริหารซึ่งในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดไว้ ผลปรากฏว่า บทบาทในสถานศึกษาต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู และบุคลากรทางการศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บทบาทในสถานศึกษาต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านปัจจัยค่าจ้างและด้านปัจจัยจูงใจ (กษพรพรรณ สุทธิหิรัญพศ, 2562) ดังนั้นการพัฒนาการศึกษา จึงจำเป็นต้องนึกถึงทรัพยากรบุคคลในองค์กร ควรมีการสร้างขวัญกำลังใจและปัจจัยค่าจ้าง จะก่อให้เกิดการพัฒนาวิชาชีพของครูและการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เห็นผลเป็นรูปธรรม โดยมีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาครูเพื่อศิษย์ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นการพัฒนาการศึกษาให้ผู้เรียนมีคุณภาพ ผู้บริหารต้องอาศัยกระบวนการพัฒนาครูในรูปแบบการสร้างแรงจูงใจให้ครูเกิดพลังที่จะพัฒนาตนเองหรือมีความรอบรู้แห่งตน ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เท่าทันต่อสถานการณ์โลกปัจจุบัน มีแบบแผนการคิดอ่าน เปลี่ยนจากทำงานคนเดียวมาเป็นทำงานเป็นทีม โดยผู้บริหารมีบทบาทในการช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมในการทำงาน เป็นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนในลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community หรือ PLC) (นิตยา หล้าทูนธีรกุล, 2560) Professional Learning Community หรือ PLC มีชื่อเรียกภาษาไทยอย่างหลากหลาย อาทิ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ชุมชนการเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์ ชุมชนแห่งการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ เป็นต้น โดยคำว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นกระบวนการเรียนรู้ผ่านบทเรียน (Lesson Study) ที่ช่วยให้ครูรู้และเข้าใจศักยภาพของตนเอง สามารถกำหนดเป้าหมายและแนวทางการทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ชัดเจน เป็นกระบวนการที่เกิดห้องเรียนคุณภาพ ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพจากการร่วมกันพัฒนาการใช้สื่อ ICT ในการสอน การวัดและประเมินผลที่มีรูปแบบหลากหลาย ภายใต้กระบวนการสอนชี้แนะ (Coaching) และกระบวนการเป็นที่เลี้ยง (Mentoring) (สิริพันธุ์ สุวรรณมรรคา, 2556) นอกจากนี้ยังหมายถึง การรวมตัวกันของครูในโรงเรียนหรือเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หาวิธีการจัดการเรียนรู้ให้ศิษย์ได้มีทักษะเพื่อดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skill) โดยที่ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษา และผู้บริหารการศึกษาระดับประเทศ เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุน ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นการพัฒนาวิธีการเรียนรู้ของศิษย์อย่างต่อเนื่องนั่นคือ “การพัฒนาคุณภาพต่อเนื่อง” (CQI : Continuous Quality Improvement) (วิจารณ์ พานิช, 2555)

จากสถานการณ์ที่กล่าวมานั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีบทบาทสำคัญและได้ดำเนินการตามกรอบงาน ขับเคลื่อนการบริหารจัดการศึกษามีสาระสำคัญประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย การให้บริการ จุดเน้น ซึ่งมีการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนปฏิบัติการประจำปีกับนโยบายของรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกำหนดกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การขยายโอกาสทางการศึกษา และประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อการพัฒนาการศึกษา โดยมุ่งสู่เป้าหมายสุดท้ายคือการพัฒนาให้นักเรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพตามศักยภาพ

อย่างเท่าเทียมกัน จากการดำเนินงานของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ ที่ผ่านมา พบปัญหาการพัฒนาการศึกษาหรือระดับคุณภาพการศึกษายังต่ำกว่าเกณฑ์ทั้งการแข่งขันวิชาการ การทดสอบระดับชาติ ที่ผ่านมามีคะแนนต่ำกว่าระดับประเทศทุกวิชา ซึ่งเป็นข้อที่สำคัญที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ สถานศึกษา ผู้บริหาร และครูผู้สอนรวมถึงบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรนำไปพัฒนาให้ดีขึ้นต่อไป และในหลายๆด้านที่ต้องการสำรวจอีกว่าความสำเร็จ ในกระบวนการทำงานในสถานศึกษามีแนวทางในการพัฒนาอย่างไรให้เกิดเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ, 2565)

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงวิจัยเรื่องสภาพ ความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ เพื่อพัฒนาแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาการสร้างชุมชนการเรียนรู้ ซึ่งยังคงเกิดขึ้นในระบบการจัดการศึกษา ดังนั้น หากแนวทางพัฒนาที่จะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้สามารถนำแก้ปัญหาที่มีอยู่ในการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาได้ ก็เกิดประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาในสถานการณ์ปัจจุบันเป็นอย่างมาก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ
2. เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ
3. เพื่อพัฒนาแนวทางพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอแบ่งเป็น 2 ระยะ ดังต่อไปนี้

1. ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ มี 2 ขั้นตอน ดังนี้
 - ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ ในปีการศึกษา 2565 จาก 252 โรงเรียน จำนวน 2,058 คน ตัวอย่าง จำนวน 325 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวน 2 ฉบับ คือ 1) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .52-.84 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .96 2) แบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .46-.71 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .98 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินความต้องการจำเป็น โดยนำข้อมูลจากการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์มาคำนวณหาค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุงโดยใช้สูตร Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) (สุวิมล ว่องวาณิช, 2558) เพื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็น

2. ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ที่มีการปฏิบัติเป็นเลิศ (Best Practice) ด้านการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 3 คน

ขั้นตอนที่ 2 ร่างแนวทางพัฒนาโดยใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จากข้อที่ 1 และข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสารจากบทที่ 2 มีการประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัย ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คนมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางโดย ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ นำเสนอข้อมูลโดยแสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงในตารางที่ 1

เกณฑ์ค่าเฉลี่ย 5 ระดับ ดังนี้

- 4.51-5.00 หมายถึง มีการดำเนินงานการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง มีการดำเนินงานการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง มีการดำเนินงานการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง มีการดำเนินงานการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง มีการดำเนินงานการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 1 ตารางค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผล ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในสถานศึกษา	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	S	แปลผล	$\bar{X}$	S	แปลผล
1. ด้านการสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน	3.81	.33	มาก	4.48	.32	มาก
2. ด้านการปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน	3.80	.28	มาก	4.58	.32	มากที่สุด
3. ด้านการร่วมมือรวมพลังของสมาชิกชุมชนวิชาชีพ	3.77	.28	มาก	4.52	.33	มากที่สุด
4. ด้านการเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน	3.60	.37	มาก	4.47	.34	มาก
5. ด้านการสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน	3.67	.33	มาก	4.51	.29	มากที่สุด
รวม	3.73	.29	มาก	4.51	.32	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพปัจจุบัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน ($\bar{x} = 3.81$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 3.67$) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน ($\bar{x} = 4.58$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 4.47$)

2. ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ นำเสนอข้อมูลโดยแสดงค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{Modified}) และลำดับความต้องการจำเป็นของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน (D) สภาพที่พึงประสงค์ (I) ค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{Modified}) และลำดับความต้องการจำเป็นของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในสถานศึกษา	D	I	PNI _{Modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
1. ด้านการสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน	3.81	4.48	0.176	5
2. ด้านการปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน	3.80	4.58	0.205	3
3. ด้านการร่วมมือร่วมพลังของสมาชิกชุมชนวิชาชีพ	3.77	4.52	0.199	4
4. ด้านการเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน	3.60	4.47	0.242	1
5. ด้านการสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน	3.67	4.51	0.229	2
รวม	3.77	4.51	0.210	-

จากตารางที่ 2 พบว่าการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{Modified}) โดยรวม มีค่า เท่ากับ 0.210 เมื่อพิจารณาลำดับความต้องการจำเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าสูงกว่าค่าโดยรวม มี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 4 ด้านการเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน มีค่าเท่ากับ 0.242 ด้านที่ 5 ด้านการสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน มีค่าเท่ากับ 0.229 และด้านที่ 3 ด้านการปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน มีค่าเท่ากับ 0.205 ตามลำดับ

3. ผลการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของการพัฒนาแนวทางการพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา

3.1 วิธีการจัดทำร่างแนวทางการพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา ดังนี้

1) ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแนวทางการพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2) นำข้อมูลแนวทางการพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจากการสังเคราะห์เอกสารในบทที่ 2 และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งการกำหนดประเด็นการสัมภาษณ์มาจากลำดับความต้องการจำเป็นดังข้อมูลจากตารางที่ 2 แล้วนำมากำหนดเป็นร่างแนวทางการพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา

(3) นำร่างแนวทางการพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่ผ่านความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปสร้างเป็นแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในขั้นตอนต่อไป

3.2 นำเสนอข้อมูล โดยแสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ตารางการตรวจสอบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

แนวทางการพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S	แปลผล	$\bar{X}$	S	แปลผล
1. การสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน	4.84	.54	มากที่สุด	4.80	.45	มากที่สุด
2. การปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน	4.80	.38	มากที่สุด	4.60	.36	มากที่สุด
3. การร่วมมือรวมพลังของสมาชิกชุมชนวิชาชีพ	4.73	.51	มากที่สุด	4.55	.51	มากที่สุด
4. การเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน	4.83	.32	มากที่สุด	4.70	.48	มากที่สุด
5. การสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน	4.64	.51	มากที่สุด	4.52	.55	มากที่สุด
รวม	4.77	.45	มากที่สุด	4.63	.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ผลการประเมินความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.77$) ส่วนผลการประเมินความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.63$)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์ของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา พบว่าด้านที่มีค่าสูงกว่าค่าโดยรวมโดยเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน ด้านการสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน และด้านการปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน ตามลำดับ

3. ผลการศึกษาแนวทางการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) ด้านการสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน สถานศึกษาสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง รู้จักปรับค่านิยม ความคิด ความเชื่อของตนเองให้สอดคล้องกับภาพรวมขององค์กร
- 2) ด้านการปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน ผู้บริหารเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ ทำหน้าที่เหนี่ยวนำให้ผู้ร่วมงานเห็นวิสัยทัศน์ร่วมกัน มีความสามารถสื่อสารเพื่อในการมองเห็นวิสัยทัศน์ร่วมกัน
- 3) ด้านการร่วมมือรวมพลังของสมาชิกชุมชนวิชาชีพ สถานศึกษาควรมีการแลกเปลี่ยนวิธีการและกระบวนการทำงานเป็นร่วมแรงร่วมใจทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์
- 4) ด้านการเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน สถานศึกษาควรเปิดใจกว้างในการรับข้อมูลป้อนกลับที่สร้างสรรค์จากผู้เชี่ยวชาญ และเพื่อนครู มีการเข้าร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เยี่ยมชม และสังเกตห้องเรียนร่วมกัน
- 5) ด้านการสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน ผู้บริหารและครูผู้สอนมีการพูดคุยสนทนาระหว่างผู้บริหาร ครู บุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ในโรงเรียน เกี่ยวกับการปฏิบัติงานสะท้อนการปฏิบัติงาน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและสะท้อนผล
กลับซึ่งกันและกัน มีกระบวนการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์และเป็นกัลยาณมิตร ผลการประเมินแนวทางพัฒนา
โดยรวมพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง สภาพ ความต้องการจำเป็น และแนวทางการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.1 การศึกษาสภาพปัจจุบันของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก
ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกันนั้นมีการปฏิบัติงานที่จำเป็นต้องสร้างความเข้าใจตรงกัน
ในการกำหนดเป้าหมายวิสัยทัศน์ สร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน สถานศึกษาต้องสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรพัฒนา
ตนเองอย่างต่อเนื่อง ดังที่เฉลิมชาติ เมฆแดง (2558) ได้กล่าวว่า แนวทางในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ของ
สถานศึกษาเอกชนมีความจำเป็นต้องพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาให้มีการเรียนรู้และประยุกต์การเรียนรู้ร่วมกันและ
สร้างค่านิยม วิสัยทัศน์ของความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน

1.2 สภาพที่พึงประสงค์ของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด
ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ามีการปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน เพื่อให้มีแนวปฏิบัติที่ดีและไปในทิศทางเดียวกัน ในการพัฒนา
องค์กรและพัฒนาผู้เรียน โดยความร่วมมือของทุกคนในสถานศึกษา ดังที่ฐาปนัฐ อุดมศรี (2560) ได้กล่าวว่า การ
เสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีการกำหนดและแลกเปลี่ยนวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายในการปฏิบัติงาน
ร่วมกัน การปฏิบัติงานแบบร่วมมือ

2. การประเมินความต้องการจำเป็นในการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พบว่า ด้านที่มีความต้องการ
จำเป็นลำดับแรก คือ ด้านการเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน อาจเป็นเพราะว่ามีการพูดคุย สนทนากันหลังจาก
การปฏิบัติงาน เพื่อหาจุดเด่น จุดด้อยในการพัฒนางานครั้งต่อไป มีการสะท้อนผลการปฏิบัติงานควรเปิดโอกาส
ให้ทุกส่วนได้แสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ ที่เกี่ยวข้อง ดังที่สิริรักษ์ นักดนตรี (2560) ได้กล่าวว่า การสร้างพื้นที่
ให้ครูสามารถสะท้อน แลกเปลี่ยนความเห็นถึงการแก้ปัญหาการสอนร่วมกัน ซึ่งพื้นที่ของการสะท้อนนี้ยังเปิดโอกาส
ให้ครูสร้างโครงการและแนวทางการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ

3. แนวทางการพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีดังนี้

3.1 ด้านการสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน สถานศึกษาควรพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้
ให้บรรลุผลตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ โดยครูร่วมมือกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันจนเกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กร
มีสร้างแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกให้บุคลากรพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดังที่ Gutman (2021) กล่าวไว้ว่า
การเป็นผู้นำชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพการปลูกฝังความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนการสร้างอัตลักษณ์ทางปัญญาและ
ภาพลักษณ์ที่ตกผลึกผ่านกระบวนการชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ

3.2 ด้านการปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน ผู้บริหารสถานศึกษาควร มีเทคนิคในการสื่อสารให้ตรงประเด็น
ชัดเจน และครอบคลุม เพื่อมองเห็นภาพการปฏิบัติงานไปในทิศทางเดียวกัน ดังที่ Wilson (2016) กล่าวไว้ว่า การมี
ส่วนร่วมในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และหารูปแบบของภาวะผู้นำที่ได้รับการปลูกฝังและส่งเสริมการพัฒนา
ภาวะผู้นำของผู้บริหารและครูผู้สอนประกอบด้วยมิติที่สำคัญ 5 องค์ประกอบ 1) ความเป็นผู้นำที่เข้าร่วมกันและสนับสนุน
2) ค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน 3) การเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ 4) แบ่งปันการปฏิบัติงานส่วนตัว และ
5) เจือ้นใจสนับสนุน

3.3 ด้านการร่วมมือรวมพลังของสมาชิกชุมชนวิชาชีพ ผู้สถานศึกษาควร สร้างกลุ่มทำงานเป็นทีมโดยมีแนวปฏิบัติร่วมกัน มีค่านิยม ความศรัทธา ความเชื่อ และประสบการณ์ให้เป็นพลังในการทำงาน มีการสร้างเครือข่ายการปฏิบัติงานในรูปแบบต่าง ๆ ดังที่อนุสรณ์ สุวรรณวงศ์ (2558) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง การกระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ การส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อถือไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน การแสวงหาการสนับสนุนเครือข่ายการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการบริหารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อให้การทำงานที่บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา

3.4 ด้านการเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน ควรเปิดใจกว้างรับฟังคำชี้แนะแนวทางการจัดการเรียนรู้ให้สมบูรณ์และพัฒนาอย่างสร้างสรรค์ ร่วมกันแบ่งปันประสบการณ์ และวิธีการแก้ปัญหาในห้องเรียนอย่างตรงไปตรงมา โดยให้คำชี้แนะเชิงบวกและสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดได้ ดังที่ Dufour and Fullan (2013) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นตรงกันว่า การสื่อสารเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุด เพื่อใช้ในการชี้แนะแนวทางการจัดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

3.5 ด้านการสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน ควรมีการพูดคุยสนทนาระหว่างผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากรทางการศึกษาและผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ สถานศึกษาควรมีการบันทึกข้อเสนอแนะที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรม เพื่อนำไปปรับแก้ไขในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งต่อไป สู่การวางแผนการจัดการเรียนรู้รอบใหม่ ดังที่ฐาปนันท์ อุทุมศรี (2560) ได้กล่าวว่า การเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีการปฏิบัติที่มุ่งผลลัพธ์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนและครู และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนวิธีการปฏิบัติ เพื่อวิเคราะห์และประเมินการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ กรณีศึกษานักเรียนที่มีปัญหาและการพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา ด้านการสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำเป็นต้องส่งเสริมให้ตระหนักถึงความสำคัญในการทำงานที่มีเป้าหมายร่วมกัน และปฏิบัติงานไปในทิศทางเดียวกัน แล้วนำผลการปฏิบัติงานมาสนทนาเพื่อสะท้อนผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนการนำผลสรุปการสนทนามาพัฒนาเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายและประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ สภาพที่พึงประสงค์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา ด้านการปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน อยู่ในระดับสูงสุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำเป็นต้องมีการส่งเสริมให้ตระหนักถึงความสำคัญของการทำงานเป็นทีมครูมืออาชีพ ที่มีเป้าหมายวิสัยทัศน์ร่วมกัน เพื่อให้การปฏิบัติงานทุกอย่างเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2. ความต้องการจำเป็นมากที่สุดได้แก่ ด้านการสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ดังนั้น ผู้บริหารและครูผู้สอนควรมีการพูดคุยสนทนาระหว่างผู้บริหาร ครู บุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในโรงเรียน เกี่ยวกับการปฏิบัติงานสะท้อนการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและสะท้อนผลกลับซึ่งกันและกัน และมีกระบวนการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์และเป็นกัลยาณมิตร เพื่อให้ทุกคนได้กล้าคิด กล้านำเสนอและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น

3. แนวทางพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดคือ ด้านการสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนควรมีการพูดคุยสนทนาระหว่างผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้นักเรียนและครูผู้สอนได้แสดงความคิดเห็นและสะท้อนผลกลับซึ่งกันและกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยปัจจัยที่ส่งผลการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ มุ่งสู่การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ควรวิจัยและเปรียบเทียบการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาระหว่างโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ โดยใช้แนวคิดที่ยึดตามความพร้อมและศักยภาพผู้เรียนรวมทั้งตามบริบทของขนาดโรงเรียน
3. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียน
4. ควรศึกษาแนวทางการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา
5. ควรมีการศึกษารูปแบบการพัฒนาสถานศึกษาสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างเป็นรูปธรรมที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจากรองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศรี ประสานตรีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ศรีพุทธรินทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ สาขาการบริหารและการศึกษามหาวิทยาลัยนครพนมทุกท่านที่ได้ให้ความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ อีกทั้งให้การสนับสนุนและเป็นที่กำลังใจให้กับผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- กชพรพรรณ สุทธิรัฐพงศ์. บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู และบุคลากรทางการศึกษา เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ 4 อำเภอของจังหวัด สงขลา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, 2562.
- เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ, สำนักงาน. การขับเคลื่อนกระบวนการ PLC. (ออนไลน์) 2565 (อ้างเมื่อ 25 มีนาคม 2565). จาก: <https://web.amnat-ed.go.th>
- เฉลิมชาติ เมฆแดง. “แนวทางการพัฒนาความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาเอกชน,” บริหารการศึกษา บัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. 15, ฉบับพิเศษ (ตุลาคม-ธันวาคม 2558)
- ฐาปณัฐ อุดมศรี. รูปแบบการบริหารโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้านการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. (ออนไลน์) 2560 (อ้างเมื่อ 15 กันยายน 2564). จาก: <https://www.car.chula.ac.th/dis>
- นัตยา หล้าทูนธีรกุล. แนวคิดและแนวปฏิบัติ PLC กับการพัฒนาครูเพื่อศิษย์ยุค Thailand 4.0. (ออนไลน์) 2560 (อ้างเมื่อ 25 เมษายน 2565). จาก: <https://anyflip.com/efwtw/nglx/basic>
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 12 ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, 2560.
- วิจารณ์ พานิช. วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรีสฤษดิ์วงศ์, 2555.

- สิริพันธุ์ สุวรรณมรรคา. การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู โดยใช้กระบวนการชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง. (ออนไลน์) 2556 (อ้างเมื่อ 15 กันยายน 2564). จาก: <https://sites.google.com/a/esdc.go.th/kpt1-plc/home/plc5>
- สิริรักษ์ นักดนตรี. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในการบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2560.
- อนุสรณ์ สุวรรณวงศ์. กลยุทธ์การบริหารเพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับครูโรงเรียน เอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2558.
- Dufour, R. and M. Fullan. **Cultures built to last systemic PLCs at work**. Bloomington, IN: Solution Tree Press, 2013.
- Gutman, Mary. "Leading a Professional Learning Community for teacher educators: inquiry into college principals motives and challenges," **Teacher Development**. 25, 3 (2021): 263-277.
- Wilson, Adrienne. "From Professional Practice to Practical Leader: Teacher Leadership in Professional Learning Communities," **International Journal of Teacher Leadership**. 7, 2(Fall 2016): 45-62.

